

Skrivelse

Hanna Wistrand (L)

Mindre idrottsföreningar i Stockholm hålls tillbaka – det är dags att ändra systemet

Idrotten är en av våra starkaste samhällsmotorer. Den bygger gemenskap, stärker folkhälsan och ger barn och unga en meningsfull fritid. Men i dagens Stockholm har mindre och nystartade föreningar svårt att växa – inte för att viljan saknas, utan för att systemet håller dem tillbaka.

Träningstider är en bristvara i Stockholm, det finns helt enkelt för få idrottsanläggningar. Föreningar med lag i många åldersskullar och etablerad verksamhet tenderar att bli prioriterade och återkommande få 'sina' tider. Det kan låta logiskt – men det skapar en sluten cirkel där nya föreningar eller lag inte får chansen att växa, eftersom de inte redan är stora nog.

Vill man starta ett nytt lag, till exempel för tjejer i ett område där det saknas, är det nästan omöjligt att få tider för att träna. Resultatet blir att barn stängs ute från idrotten – inte på grund av ointresse, utan på grund av brist på plats.

Föreningar med ambitioner och engagemang riskerar att ge upp innan de ens fått börja. Det här är varken rättvist eller långsiktigt klokt. Stockholm växer, och idrotten, i form av både stora och små föreningar, måste kunna växa med staden.

Vi vet att anläggningsbristen är ett strukturellt problem, men vi kan börja med att se över fördelningssystemet och för det mer transparent och rättvist. Med detta i åtanke önskar vi svar på följande frågor:

1. Hur ser fördelningssystemet ut idag och i vilken grad stöttar det mindre och nystartade föreningar?
2. Finns det någon strategi för att stötta för nya lag och föreningar?
3. Är kriterierna för att få tränings tid enbart baserade på förra årets verksamhet, eller finns det även andra kriterier?